

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 gld. — kr.

„ pol leta 1 „ 60 „

„ četrť leta — „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravištvu v škofjsk.
poslopju (Bischofhof.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebné naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak
na velikem trgu

po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Deželni zbor v Gradcu pa slovenski in konser- vativni poslanci v njem.

Slovenci ne dobimo v štajerskem deželnem zboru v Gradcu nikdar večine sami. Treba nam je tedaj opazno iskati prijateljev, da vsaj nekaj dosežemo. Taki prijatelji so nam, vsaj nekoliko, sedanji nemški konservativci. To je tudi uzrok, zakaj naši slovenski poslanci skoro vselej, kedar se gre zoper liberalno-ustavaško gospodstvo, potegneje s konservativci ter sipljejo prave strele na naše narodne, verske in politične nasprotnike. Tako je bilo tudi pretečeni teden pri razpravi o deželnem proračunu, t. j. o razkazu, koliko dežel-
nih stroškov bomo dobili l. 1877 in zakaj?

Ptujski poslanec, liberalcec in ustavak dr. J. Kaiserfeld je razložil, da je treba 38 % na direktne dače naložiti, če nečemo dolgov deželi nakopati. Ob enem je nasvetoval, naj bi se do prihodnje seje resno prevdralo, kaj da je slabemu gospodarenju krivo in kako bi se dalo pomagati? Ali slovenski in konservativni nemški poslanci niso bili voljni čakati do drugega leta. Kar hitro in ostro so splašenim liberalcem v lice razlagali prave uzroke, in prave pomočke naše vseobčje gospodarske nesreči.

Prvi je spregovoril g. Herman. Nepričakovano pazljivo ga je vse poslušalo, ko je v res izvrstni besedi razložil, kako je sedanjemu slabemu stanju pred vsem kriva sedanja politična sistema, ki je deželam pobrala vse pravice in skušala celo Avstrijo preustrojiti po jednom kopitu. Pred vsem se ima ta sistema podreti — potem bo boljše. Govornik nasvetuje, naj deželni odbor preiskuje tudi o nesrečnem upljivu sedanje politične sisteme.

Potem je besedoval še precej mladi knez Alfred Liechtenstein, kojega so si nemški kmetje ob Muri pri Cmureku in Radgoni izvolili za poslanca. Visoko rojeni zastopnik kmetov je nepričakovano bistro in ostro govoril o podlagi centralistične sisteme, namreč o volilnem redu za deželni zbor. Razlagal je in dokazival, kako je ta

volilni red zadolžil sedanje gospodarske in druge nesreče, ker je navlašč tako umetno zložen, da nimajo največ poslancev tisti prebivalci, katerih je največ in ki največ davkov plačujejo, t. j. kmeti ljudje, ampak tisti imajo največ govoriti in največ poslancev voliti, ki veliko menje denarnega in krvnega davka plačujejo: mestjani. V štajerskih mestih in trgih prebiva 100.000 ljudi (Gradec ni vštet, ker voli posebič 4 poslance), ki plačajo 592.000 fl. dače. Kmeti ljudje je pa 964.000 duš, ki plačajo 2,620.000 davka na leto, tedaj cela 2 milijona več, kakor mestjani. Ali kljub temu pride pri 7000 mestjanih in na 40.000 gld. jihovega davka že 1 poslanec, med tem ko pri kmetih še le 41.000 duš s 113.000 fl. dače voli 1 poslanca. To je pravica, to je enakopravnost v liberalnem smislu! Mestjan velja gledé davka 3krat, gledé števila 6krat več, kakor kmet, mestjan nalaga celi deželi davke, menjšina zapoveduje večini. Jasni knez je potem razložil, da je ravno ta volilni red velike dače zadolžil, mestjani so nalagali, kmetje pa večino davkov plačevali. Ko bi kmetje imeli toliko poslancev, kolikor jim gre, nikdar si nebi tolikih stroškov naredili in nikoli dače tako silno kvišku nagnali. Vsled takega volilnega liberalnega reda je sedaj mogoče, da nimamo zastopnikov svojih koristi, ampak zatirovalce (nicht Vertretung sondern Zertretung). Ostre besede kneza Liechtensteina so liberalce neznano spekle; niso vedeli, kaj v zadregi odgovoriti.

Sladeči govornik je bil dr. Dominkuš, ki je točno in jasno razkazival, kako hudo se že našim ljudem godi. Tisočerim je iz sreca govoril, ko je začel grajati neusmiljeno postopanje davkarskih uradov, ki že zaradi letošnje dače kmeta rubijo in mu pogosto vzamejo poslednje živinče iz hleva. Blagi gospod je potem nasvetoval, naj se deželni odbor obrne s prošnjo do vlade, naj ta po svojih uradih ne postopa več tako neusmiljeno pri izterjevanju davka. Nasvet je bil sprejet in smo g. poslancu dr. Dominkušu vsi daykeplačitelji hvaležni.

Nemški kmet in konservativec Bärnfeind je tožil o „šolskem norenju“, ki misli otrokom pomagati s tem, da stariše na nič spravlja. Deželni šolski svet v Gradcu zaukažuje šole staviti po vseh kotih in planinah — kmet bi pa naj plačeval. Tako so kmetje visoko v G. Štajeru postavili šolo s 5000 fl. za 30 učencev, koje pa še vendar župnik kakor poprej podučujejo, ker se noben učitelj neče za službo na visoki planini oglasiti.

Nemec Rainer, tudi kmet in konservativec, je rekel, da mestjani še niti ne verujejo, kako hudo da so ljudje z dačami obloženi. Prava sreča za liberalce je, da imamo še nekaj krščanske vere, ki nas uči potrpeti, sicer nebi zamogli toliko prenašati in mirni biti.

Naposled je še ustavakom prav krepko ugovarjal g. dr. Vošnjak. Dokazival je nesrečni upljiv centralistične stranke na državo, deželo in narode. Zadnji čas je, da se opusti politična sistema, ki vodi k splošnemu propadu. Davki in priklade so neznosljive, deficit povsodi od države do posamezne rodbine. Cela javna uprava s c. k. uradniki na jednej, z deželnimi uradi na drugej strani je nepraktična in predraga. Zakaj bi dežele, ali deželne skupine zjedinele po národnostih se ne pogodile z državo na enakih podlogih, kakor Hrvatska z Ogersko! Centralistična sistema se opira le na jeden del Nemcev, tako zvane ustavoverce in na zaničevane renegate drugih narodov. Da si svojo oblast prihrani, mora imeti celo armado uradnikov, ter jih dobro plačati. V českih in slovenskih deželah vlada na vsa odlična mesta nastavlja take uradnike, ki slovó zaradi svoje sovražnosti proti Slovanom.

Deželni glavar sega govorniku v besedo ter pravi, da se uradnikom kaj takega ne sme očitati.

Dr. Vošnjak odgovarja, da, kar trdi, tudi lahko dokaže. Vlada uže daleč gre, da v slovenskih krajih nastavi sodniške uradnike, ki ne besedice slovenski ne znajo. Pa tudi večina deželnega zbora vselej in povsodi národne pravice štajerskih Slovencev prezira. Govornik podpira Hermanov predlog. Hermanov predlog sicer ni obveljal; ali naši poslanci so storili svojo dolžnost, in z veseljem smemo reči — izvrstno in hvalevredno. Liberalci so nemilo čutili glas resnice in plaho odgovarjali ter željno pričakovali konec jim tako nepovolne razprave. Sklenóli so konečno deželi za l. 1877 naložiti 38 % deželne priklade. Vsled tega znaša deželna dača: 1.679.000 fl. cesarska državna dača zahteva 4.420.000 fl., vsi direktni davki znašajo tedaj 6.099.000 fl. Okrajni in srenjski stroški pa še niso vračunjeni. — Pomanjklej ali deficit, ki je deželi žugal, se je sicer tako odpravil, ali potem bo treba dolgove najemati ali pa — liberalno-ustavaško pot zapustiti.

Cerkvene zadeve.

Sv. Oče Pij IX. so 17 škofijam dali nove pastirje; 6 v Avstriji, 5 na Italijanskem, 1 v Irskem, 2 v Afriki in 3 v Aziji.

Pogreb kardinala Tarnoczy-ja v Saleburgu se je sijajno vršil. Svitli cesar so generala Mondell-na poslali kot svojega zastopnika, naš milostljivi knez in škof so pridgali, Graški škof sv. mešobrali, Praški nadškof in kardinal knez Švarcenberg pa so rajnega nadškofa pokopali v raki stolne cerkve. Rajni so bili tudi naš višji pastir, ker naša škofija je podstavljena saleburškim nadškofom. Naj počivajo v miru!

Deželni šolski svet v Spod. Avstriji je nekega kateheta ostro posvaril, ker je med otročiče razdelil malih listkov, na katerih je bilo lepo kratko razloženo, kako se zamore dobro na sveto spoved pripraviti. Iz tega pa je jasno, da še niti pripravljanje katoliških otrok za prejem sv. zakramentov ni prosto večnih opovirkov in zaprek novošolskih oblastij! To ni dobro!

Iz Ruskega je pribežalo 60 katoliških duhovnikov k nam na Gališko zaradi strašnega preganjanja, po katerem hočejo razkolniški Rusi v svojem cesarstvu zatreti katoliško vero. Gališki deželni zbor je pribežnikom dovolil 3000 fl. podpore iz deželne denarnice.

Kulturna borba, t. j. preganjanje Katoličanov na Pruskem še vedno divjá. V Bratislavu so duhovščino po sili zaprli. Velika škofija pogreša zavod, v katerem bi se jej izgojevali novi dušni pastirji. — V Paderbornu je pruska vlada zatrla malo semenišče, ki je imelo do 500 mladenčev. V mestu Wiesbaden prebiva 5000 Katoličanov zraven 500 krivovercev in odpadnikov od rimskega papeža. Ti so hotli imeti pravico službe božje v katoliški cerkvi — ali prav hotli so cerkvo vzeti. Kajti vsaka katoliška cerkva je oskrunjena, če v njej kak krivoverec božjo službo opravi. Prusačkej vladi je to bilo znano, a vendar je krivovercem cerkvo izročila. V nedeljo 2. aprila so pruski žandarji v zaprto cerkvo vlomili in krivoverski druhali pot v sedaj oskrunjeno svetišče odprli. Katoličani so denarje za ovo cerkvo težko žrtvovali in daleč po Francoskem beračili in pobirali, a sedaj jim jo je vlada meni nič tebi nič vzela. — Med turško in prusko pravico bo tukaj težko kdo kak razloček našel. — V Kampu blizu reke Rajn je na smrt zbolela neka žena za težkim porodom. Domača cerkva je zaprta, ker je pruska vlada župnika s kaplanom vred v ječo vteknola. V sili pošlje žena po mešnika, kateri je bil nastavljen pri 2 uri oddaljeni romarski cerkvi. Mešnik se takoj odpravi na pot in podeli ubogi ženi zakramente umirajočih. Ali glej, zavolj tega svetega opravila bil je ta mešnik že pri 2 sodnijah na 30 fl. plateža obsojen, češ, da ni imel pravice v tuji fari brez dovoljenja od svetne gosposke sv. zakramente deliti. To je že abotno! — Bis-

mark pa še ni zadovoljen s tem, da na Pruskem katoličanstvo preganja, tudi drugod ga zatiruje in frajmaurerje in nevernike podpihuje zoper sy. Cerkev. Najbolj se mu je to posrečilo na Švicarskem, sedaj pa sega že na Francosko. Lehkomišljeni Francozi so namreč zopet pozabili, kar so od frajmaurerjev in njihovih puntarskih privržencev prestali l. 1791 — 93., potem l. 1848 in l. 1871, ko so ti celó mesto Pariz požigali. Letos meseca februarja so kljubu ovim britkim skušnjam izvolili za poslance skoro same republikance frajmaurerje, ki sedaj čedalje bolj glasno upijejo po „kulturni borbi“. Najpoprej so zavrgli volitve katoliških mož in sedaj napadajo katoliške šole in vseučilišča. Jud Gambetta, njihov vodja, že zahteva, naj se škofom prepové kedaj iz svojih škofij stopinjo storiti ali zunaj cerkve duhovna oblačila ali znamenja nositi, naj se vse cerkve oropajo itd. To so prežalostna znamenja.

V Bolgariji na Turškem je nagloma umrl škof Popov. Ta častitljivi mož je bil poprej razkolnik pa je postal Katoličan in je neizrečeno veliko delal, da bi se ubogi, nevedni, zapuščeni bolgarski narod otrpnjenemu razkolništvu izvil in katoliški-evropski omiki pridobil. Zapustil je veliko učencev, zlasti v Adrijanopoljnu.

Avstralija je najbolj pozno najden del zemlje; dolgo časa se za njo niso veliko brigali; ali sedaj se število ljudi, mest trgov in vasi, fabrik, njiv, vinogradov in rud hitro množi, pa tudi sv. Cerkva naglo napreduje. Pred 70 leti je bilo ondi le kakih 100 Katoličanov, sedaj jih je že 800.000, ki imajo 2 nadškofa in 10 škofov, cerkve, šole, samostane, bolnišnice po vseh mestih. Ravno sedaj je na poti v Evropu poslanstvo tamošnjih Katoličanov, ki potujejo v Rim k sv. Očetu, da najvišjemu pastirju skažejo svojo udanost in ljubezen.

Gospodarske stvari.

Pomočki zoper napihovanje goveje živine posebno krav.

M. Posebne opaznosti je treba pri detelji. Nikdar naj se mlada detelja sama kravam ne polaga, ampak vedno naj se jej nekoliko sena ali slame primeša. Boljše je, da živina malo postrada in je lačna, kakor pa da se prenažê. Ko se je pa kako živinčê po zeleni klaji napihnilo, se mu mora od četrť do četrť ure po 15—30 gramov, t. j. za dobro žlico salmijakovca na pol litru vode dati. Skrben kmetovavec ima vedno salmijakovce pri hiši, da je pomoč, ko potreba pride, brž pri rokah.

Dobro je tudi boleno živino z mrzlo vodo polijati, jo sem ter tje goniti, jej z rokami lamp pregnjetavati in s slamnatim rušeljnom po celem životu prav dobro tretí. Če se je pa živina prenažêdla, t. j. če je preveč krme v se vzela, potem ni druge pomoči, ko trokar, t. j. poseben za take primerleje napravljen nož. Pravi kraj, kder se mora

živini v lamp vbosti, da se jej presilna sapa, ki jo prav za prav napihuje, izpusti, je sredina leve lakotnice, t. j. najviše mesto za roko široko od kvočne kosti. Če ni trokarja, se za silo vzame tudi oster bolj šilast nož, s katerim se bolni živini na imenovanem mestu v meri proti parkljem na desni sprednji nogi v lamp pahne. Rana se kmalu zopet zaceli.

Vsak kmetovavec zlasti v poletnih mesecih naj se z salmijakovcem preskrbi, večji posestniki pa in srenje in kmetijske podružnice naj si tudi omislijo trokarjev in drugih pomočkov. Marsiktero živinčê bi ne zapadlo poginu, ako bi bila v sili prava pomoč brž pri rokah. Seveda izkušen živinozdravnik to vse najbolje opravi, pa v sili, če pomoči druge blizo ni, si mora tudi vsak hišni gospodar pomagati znati.

Pristavek uredništva. Z nožem in s trokarjem ne vé in si tudi ne upa kteribodi ravnati. Tudi salmijak včasih nič ne pomaga. Zato je najboljši pomoček tako zvana goltna cev, ki se živinčetu po goltu v želodec porine; sapa izbuhti in pomagano je. Goltna cev se po nemškem zove: Schlundröhre in se dobi za 5 fl. pri: J. N. Reithofer, Stadt, Herrengasse Nr. 2 in Wien.

Salatne rastline.

M. 6. Cikorija. Ta rastlina razpada v 2 sorti: a) v zelenolistno in b) v pisanolistno.

Cikorija je dveletna, domača prav trdna rastlina, ki po zimi ne zmrzne in katero je dolgoletno obdelovanje požlahtnilo. Seje se seme prve dni marca v globoko prekopano vrtno zemljo in rastline se plejejo in okopavajo, kakor jim gre. Pregoste se morajo izredčiti. One rastline, ktere so v gredi obstale, se puščajo do oktobra. V tem času se korenine popipljejo in v kleti v pesek pokopljejo. Decembra, ko endivija že pohajati začne, se nekoliko teh rastlin v zaboj z prstjo napolnjen posadi in z pokrovom pokrije. Posaditi jih je treba precej gosto. Zaboj se potem postavi na zmerno topli kraj ali v sobi ali pa v stekleni hiši. Korenine začnó kmalu korenine poganjati, in v 14 dneh so za salato. V nekterih krajih vzamejo v ta namen sod, ki je okoli in okoli prevrtan. Zgornja podnica se izvzame, na spodnji pa sod stoji. Zdaj se nasuje plast prsti v sod in na njo se položi vrsta korenin, vendar tako, da koreninski vratovi skozi luknje molé. Tako se naklada plast na plast, dokler da je sod poln. Pariški vrtnarji cikorijne korenine v šopke povezujejo in jih v gorki konjski gnoj zagrebajo, dokler dosti dolge liste poženejo. Drugi zopet korenine v topli kleti zagrebajo in imajo tako celo zimo dosti salate. V toplih hlevih se cikorija naj lahkêjše goji. Ker se ta rastlina, ktere salata je proti koncu zime tako priljubljena, tako lahko vzreja, zaslužuje kot salatna rastlina dosti več pozornosti in skrbi, kakor se ji je dozda skazovalo. Tudi njene korenine se rabijo. V nekterih

krajih se jih vsako leto mnogo tisoč centov prodela. Te korenine se potem v fabrikah zrežejo, posuše in zmeljejo, potem pa pod imenom cikorijska kava prodavajo.

Seje se tudi v gnojne grede ali pa prav rano spomladi v prosto zemljo in mladi listi se za salato porezavajo. Kder se pa cikorija na debelo prideluje, tam se listi celo poletje do jeseni porezavajo in govedom pokladajo.

Za prirejo semena se jeseni lepe korenine odberejo in v prosto zemljo zagrebejo. Spomladi krepko poženejo in imajo septembra zrelo seme, katero več let kalivno moč ohrani.

Kako razne rastline na barvo in okus mleka in putra delujejo.

M. Mleko krav, katerim se volovski jezik (*Anchusa*), pasji jezik (*Cynoglossum*) itd. jesti poklada, dobi modro ali plavo barvo; mleko tistih krav pa, katerim se bela repa daje, ima nekakošen, neprijeten poseben okus, ki je že celo na putru poznati. Nasprotno pa dajejo rastline kobulice (*Doldengewächse*) in nekatere sorte cikorije mleku dober okus, kakoršnega ima navadno le puter iz gorjanskih ali planinskih krajev. Le po lakoti prisiljene jejo krave divji luk, divjo meto, divjo gorušico, plešec ali bobulico, po katerih rastlinah tudi mleko ni dobrega okusa, kakor je občno znano. Brez umetnih приметkov dobiva puter razno barvo po različnih barvilih, kakoršna se v rastlinah pokladane krme nahajajo.

Rumeno ali žolto korenje, če se kravam poklada, ne daje putru rumene barve, kakor njegov sok, če se pri medenju primeša. Pokladan brošč (*Krapp*) barva mleko rudeče, katanec (*Reseda luteola*) vendar mleka ne barva in tudi putru pri medenju primešan ne daje žolte barve.

Znamenja dobrega hrastovega lesa.

M. 1. Ako je vrh kterelega drevesa suh, listje redko, velo in žolto, je to gotovo znamenje, da je les znotraj pokvarjen. 2. Ravno to pomenjajo tudi nenavadne gube in pogostni izrastki, z skorjo preraščeni razpoki in špranje, ktere je treba za natančno preiskavo za svedrom prevrtati. 3. Neprimerno debel konec debla in votel, globok glas pri udarcih z uhami kake sekire, je gotovo znamenje, da je deblo votlo, sredi gnjilo ali razpokano. 4. Ako se skorja luši in je luknjičasta, kakor bi bila z pogostnimi svinčenimi zrni prestreljena, je gotovo znamenje, da je les črviv ali znotraj kako drugače pokvarjen. 5. Če pa korenina še stoječega drevesa ninagn jita in odrevenela, ampak čvrsta in sočna, če so veje z močnim listjem pokrite, če sta deblo in vrh po razmeri krepka in gladka, je to znamenje zdravega in lepega lesa v deblu. 6. Pri ravno posekanih drevesih je zdravo lice deblovega in vrhovega konca zanesljivo znamenje zdravega in dobrega lesa.

Nekaj za rejo čebula.

M. Ako se čebul, predno se posadi, na rahli toploti dobro izsuši, vendar pa da cime po vročini nepoškodovane ostanejo, se iz tako pripravljenega čebula prav debel čebul prirediti zamore. Kmalu po presajenju na novo pognojene grede izrastejo debeli čebuli močnega duha in okusa.

Sladne cime (Malzkeime) so dobra kokošja krma.

Sladne cime imajo mnogo beljakovine 18 do 30 % toraj skoro za polovica več kakor zrnje v sebi. Zato so pa tudi prav posebna kokošja hrana. Kokoši po njih rade nesó, in sploh redno ž njimi krmljene znesejo na leto za dobro tretjino več jajc, kakor pa po kaki drugi hrani.

Sejmovi. 18. aprila v Muti, v Podčetrtku, na Ptujski gori. 19. aprila pri Mariji Snežni. 20. aprila pri Novicerkvi, pri št. Ilu nad Slov. Gradcem. 22. aprila v Dobjem.

Dopisi.

Iz Maribora. (Razne novosti.) Tukajšni Slovenci snujejo posojilnico z omejenim poroštvom. Odsek 3 mož dela priprave in namerjava brž po praznikih sklicati večji zbor — reč je v zanesljivih, delavnih rokah. Potrebe takega zavoda ni treba mnogo dokazivati — denarna stiska pri slovenskih kmetih in nesramnost mariborskih oderuhov je dovolj znana in čutena. — Mariborska hranilnica močno napreduje; lani je proti 2629 knjižicam prejela 1,720.105 fl., izplačala pa 1,717.707 fl. za dače in opravištvo je šlo 8165 fl., čistega dobička bilo je 12678 fl., rezervni fond ima 268.021 fl. — Mariborskej uri se je že same starosti začelo mešati, ker malokedaj prav kaže; to je velika napaka za mesto, kder toliko ljudi prebiva, ki se v svojih poslih morajo strogo na ure držati. Mestni zastop je neki odločil 1500 fl. za novo uro. Tudi potreba novega pokopališča se kaže čedalje bolj. Mislili so že napraviti novo skupno pokopališče in sicer na stezi v Digoše. Iskanje primerne prostora so g. Jan. Girstmajerju naložili. — Za tukajšno učiteljsko pripravnišče bi se imelo letos začeti staviti novo poslopje, pa o pripravah še ni duha ne sluha. — G. Seidl se je vendar nekoliko ustrašil nasveta dr. Radaja v deželnem zboru, po katerem bi imel vsak srenjčan volilno pravico zgubiti, če bi bil srenji kaj dolžen ali če nebi dolžnih računov položil. Takih mudnih ptičev štejemo mnogo zlasti okoli Maribora med nemškutarskimi župani. Prestrašeni Seidl je Kamčanom v nedeljo dal naznaniti, da bo do 15. maja izdelal srenjske račune. Kamčani utegnejo pa tudi res radovedni biti na račune, potem na zadevo z učiteljem Kocmutom! Še nekaj! Za „šulfest“ v Kamci je g. Seidl nabral 125 fl., čez dve leti je sam pravil, da je ostalo 60 fl. Ali še jih ima? Potem

koliko denarjev še imajo kamški ubožci; pa ne bodimo preveč radovedni! O svojem časi se že skvasi!

Iz Celja. (Uboj. — Savinja.) Posestnik France Mlakar iz Ponkve se je sprl z viničarjem Simonom Pintarjem iz Loč pri krčmarju Pančiču v Zečini. Od besed je prišlo do pretepa in uboja. Mlakar je mrtev obležal. Ubijevca so že prejeli in zaprli. — Savinjo bodo res začeli popravljati in sicer po postavi, katero je vlada deželnemu zboru predložila in ta sprejel. Vsled tega se bo Savinjska struga popravila v 10 letih t. j. od 1. januarja 1877 do 1. januarja 1887. in sicer od Mozirja do Celja. Vsi stroški bodo znašali 146.700 fl., od katerih plača cesarstvo ali država 40.000 fl., dežela štajerska 84.000; jedno šestinko ali 21.000 fl. imajo plačati okraji Gornjigrad, Vransko, Šoštanj in Celje po razmeri, koliko poprave spada na vsak okraj, jedno šestinko pa plačajo občine, ki ležijo ob Savinji od Mozirja do Celja. Občine smejo zahtevati od lastnikov posestev ob Savinji, ki bodo imeli največji dobiček od popraviljanja struge povračitev svojih doneskov. Kar bodo stali inženirji, k temu država nič ne primomaga, ampak plača dežela $\frac{2}{3}$, okraji $\frac{1}{6}$ in občine $\frac{1}{6}$. Plačevanje tedaj že bo, da bi le tudi izdelava kaj veljala!

Od sv. Križa pri Ljutomeru. (Dve nesreči.) V nedeljo 2. t. m. ob $\frac{1}{2}$ 10 uri zvečer začelo je strašno grmeti in bliskati se; malo, da niso šipe pokale. Strela udari v hleve, s slamo pokrite, posestnika Mat. Strakl-na in ogenj mu uniči hišno poslopje, kleti in hleve. Strelovođ na cerkvenem zvoniku ni črez 50 metrov od Strakelnovega hrama pa ni imel zadosti moči, da bi nesrečo odvrnil. Vrli sosedi Veržejci in Cezanjevčani so prišli z brizgljami na pomoč. Bog jim plati! Čudno pak je to, da Ljutomerski gasilci, kojim k sv. Križu ni bilo predaleč pobirat hoditi, niso prišli gasit, čeravno imajo le par minut daljšo, pa zato boljšo pot, kakor Cezanjevčani. Ravno tega dne je padel 40letni mož z vedrico vred v 15 metrov globoki studenec, ki je imel črez 2 metra visoko vode. K sreči je v istem trenutku pritekel gospodar in moža s pomočjo dveh žensk z vožjem komaj izvlekel in gotove smrti rešil. —

Iz Haloz. (Nova železnica) se namerjava delati skozi našo sicer dolgo pa ozko dolino. Ta železnica bi nam kmetom vzela precej njiv in travnikov ter mnogim zemljišča grdo razčesala in raztrgala. Zarad tega smo se kmetje zbrali v šoli pri sv. Barbari. Nek g. Ž. je navzoče posestnike močno nagovarjal, naj bi svoja zemljišča za železniško progo potrebna železniškim podvzetnikom prepustili — zastonj. In res, nekateri moške so bili jako voljni vse darovati, da bi le hlapon po svojem posestvu slišali ropotali. Ali imate vi Dolanci, Cirkolanci in Medribinčanje! res toliko blaga, da ga vaša živina nebi zmogla razvoziti? Ali ste se letošnjega blata toliko ustrašili, da po železnici tako hrepeniti, da hočete svoja zemljišča tujemu, rudarskemu društvu zastonj navesiti, ki pa utegne

kedaj vso železnico drago prodati?! Železnica utegne res kedaj po naših sedanjih njivah in senožetih gor in dol rožljati, pa koristi nam ne bode prevelike donašala. Ali bo to res nam v korist, če bodo ogljeno kamenje iz Čurske gore vozili? Mislim, da ne! Ne bomo imeli kde orati pa ne kositi in tudi z vozno živino bodemo menje mogli zaslužiti. Zato mislim, da nam ni treba svojih zemljišč meni nič tebi nič komu zastonj prepustiti, marveč gledati nam je, da jih kolikor mogoče drago prodamo omenjenemu društvu, če že hoče železnico imeti; vsaj prenageliti se ne smemo. Kaj pa ko bi društvo napravilo krido, preden bi železnico postavilo. No zemljišča bi upniki prodali, mi pa bi se — lahko obrisali, če bi imeli s čem. V sedanji sleparski dobi rastejo številna društva, kakor gobe po dežu hitro iz zemlje pa tudi hitro propadajo!

Iz podjunske doline na Koroškem. (Razne novosti.) Ozimina se pri nas, hvala Bogu, še precej lepo kaže, tudi toplo pa včasih deževno vreme nam množi up na dobre pridelke. Teh pa smo že res silno potrebni; denarjev ni, semena ni, živeža pomanjkuje, davki pa le vedno rastejo. Postava nam ukažuje postaviti srenjskih policajev, poljskih čuvajev, ali kdo bo jih plačeval? Ubogi kmet tega res ne zmore več — in tudi takih policajev in čuvajev treba ni. Dotična postava bo bržčas morala na papirju ostati. — Tukajšna velika občina Doberlaves je bila pred 9—12 leti zložena iz Sovank, Klobasnice, Šitaravesi, št. Vida in $\frac{1}{2}$ srenje Šincevaške tako, da je spadala med največje na Koroškem; sedaj njo pa bodo zopet razpustili, ter napravili posamezne občine: Doberlaves, Klobasnica, Šitaraves, Rekarjevas (poprej št. Vid) in neki del pride k sedanji št. Kocijanski srenji. Tukaj je deželni zbor sreča srečala, kajti skušnje kažejo, da prevelike srenje na deželi hodijo rakovo pot. Gospodje Dobroljci, posebno jihovi oštarijaši se bodo menda kislo držali, ker ne bode več toliko ljudi tje zahajalo. Vendar brez dobrote jim tudi ne bode, vsaj sedanjega župana, priprostega kmeta, pisano gledajo; dobro, sedaj si pa naj izvolijo, ki jim bo bolj všeč. — Pri nas se postni čas do malega pri vseh farnih cerkvah kaj lepo obhaja posebna pobožnost do s trnjem kronane glave Jezusa Kristusa. Ljudje se te pobožnosti mnogo udeležuje. Tiho nedeljo je prišlo veliko romarjev v št. Koncijan častit podobe križanega Gospoda; ali kako so se zavzeli zaslišavši hripavo zvonjenje; veliki zvon je poknil! To je za št. Koncijančane precej nepovoljna reč; kajti v poslednjih letih so priredili vse novo: cerkvo, farovž, orgle, šolo, (ki pa še zarad nemarnosti podvzetnika ni izdelana), in sedaj bo treba zopet za denarje skrbeti, da se še pripravi primerno harmonično zvonjenje. Št. Koncijančani slovijo zarad prelepega cerkvenega petja, katero jim je priskrbel tamošnji gostilničar, ki je ob enem tudi organist. Vrlemu moževi gre zato vsa čast in hvala.

Ko bi ga le tudi drugod organisti posnemali! — Naše katoliško-politično-slovensko društvo za volilni okraj Velikovski vrlo napreduje! Živili Slovenci!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Zborovanje deželnih zborov je skoro povsod prenehalo, le gališki, češki in niž. avstrijski bodo še po praznikih zborovali. V Gradcu sta se poslanec dr. Vošnjak in c. kr. namestnik baron Kubeck par kratki zgrabila. Prvi je vladi očital, da je pri sodnijah v Mariboru, sv. Lenartu in Slov. Bistrici nastavila sodnike slovenščine nezmožne. Kubeck se je delal, kakor da bi to ne bilo prav resnično; naposled je dodal vse in zagotavljal, da bo vlada skrbela ter jatvam Slovincem ustrezati, kder bo mogoče. — Za žandarje se je dovolilo 24.000 fl. Poslanec Snidršič je tožil o vedno manjši varnosti imetja v brežkem okraju in nasvetoval naj se več žandarjev nastavi po nevarnih krajih. Nasvet je bil sprejet. — Delanje nove steze iz Luč v Žolcpah je večina poslancev hotla popolnem zavrči, a dr. Dominkuš se je za njo tako krepko potegnil, da bo deželni odbor o njej moral prihodnje leto vsaj poročati kako in kaj. — Potnemu učitelju na vinorejski šoli v Mariboru se je plačilo nastavilo na 1750 fl. Poslanec Konrad je hotel za premiranje krav in bikov imeti 3000 fl., kar pa je zbor zavrgel. — Za ljudske šole se je dovolilo 862750 fl. iz deželne denarnice; konservativni poslanci so tukaj zbornico zapustili, ker nečejo o novi šoli nič vedeti, dokler se ne prenaredi. Za vinorejsko šolo pri Mariboru je dovoljenih 19468 fl., tudi je bil sprejet nasvet dr. Dominkuša, naj se slovenščina ne zanemarija kot učni in izobraževalni predmet pri učencih, ki so večjidel trdi Slovenci; sicer pa je šolo hvalil. — Postava za popravljanje Savinjske struge se je sprejela. Za popravljanje teatra v Gradcu se je vrglo 6000 fl. Gledé maut ostane vse pri starem. — V moravskem zboru je dr. Fanderlik zahteval 3000 fl. v podporo za „Matico školsko“, ker so njej svitli cesar tudi s 2000 fl. pomagali. Toda nemški ustavaki so nasvet zavrgli in sedaj so češki in konservativni poslanci zbornico zapustili. — Češki namestnik je 3 českim poslancem in profesorjem zažugal, da morajo ali poslanstvo v 24 urah položiti ali pa zgubijo profesorske službe t. j. svoj kruh. Res, lep dokaz ustavaško-liberalne svobode! Profesorji so poslanstvo odložili prisiljeni. Hrvatski deželni zbor bo zboroval prihodnji mesec in sklepal o imenitni novi srenjski postavi. Na Ogerskem se je od Karpatov prišedša velika reka Tisa razlila po neizmernih ogerskih planjavah, ter poplavlila njive in travnike, cele vesnice odnesla, mnogo živine in ljudi pokončala. V mestu Szegedinu je 30.000 ljudi delalo jezero in den, da mesto pogina otme. Voda je že trdjavino zidovje premočila. Nesreča je nepopisljivo velika.

Vnanje države. Ruskemu caru je nemški cesar, stari Viljelm, ujeel in to je uzrok, zakaj so Rusi morali mirno gledati, kako so Prusi nas premagali, Francoze natepli in celo Nemčijo pograbili. Toda sedaj, ko se sliši, da odstopi nemško ljubni car in da prevzeme jegov sin vladarstvo, so začeli Nemci nemirni postajati. Mladi cesarjevič namreč ni prijatelj Nemcem in zato se ti bojijo, da nebi kde mogočni Rusi pruskej grabežljivosti zagromeli strahovito: stoj! — Prusi so te dni popisati dali vse usmiljene brate in sestre, da bi zvedeli, koliko podpore imajo za ranjenice pričakovati. No, ob času vojske so Prusu dobri katoliški redovniki, sicer pa jih preganja. — Na Bavarskem so prišle gledé liberalne volitve v Monakovem tako nesramne nopolavnosti na den, da se jih sami liberalci bojé in ministre prosijo, naj deželni zbor razpustijo, da ne pridejo v javno preiskavo. — Francoski državni zbor je moral črez 1 milijon frankov podpore dovoliti za po povodnji hudo poškodovane. — Iz Francoskega na Angleško so začeli kopati pod morjem velikansk tunel za železnico, ki bo stala 1000 milijonov goldinarjev. — Alfcenzisti, ki so na Španjskem premagali Karliste, sedaj po deželi hudo razsajajo in pošiljajo na tisoče svojih političnih nasprotnikov v Ameriko proti puntovnikom na Kubanskem otoku. Mladega kralja Alfonza, ki je pravemu kralju Karlu pot zaprl, bo bržčas nova revolucija iz sedeža pahnila, na katerega se je po krivici vsedel.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka

se je sedaj v spomladi res močno uživil. Ne turški meč, ne prigovarjanje generala Rodiča jih ne ukloni več pod turški jarem. V Sutorini zbrani vstaški vojvodje so zahtevali $\frac{1}{3}$ zemlje od begov v last, zidanje hiš in cerkvá na sultanove stroške, 3letno oproščenje davka, odhod turške vojske in razoroženje turških prebivalcev. Ali takih pogojev Turék ni sprejel, zato ima boj. — Bosna je vsa razbunjena. Turke sprehaja strah in groza, ker povsod se kažeje močne vstaške čete. — Vojvod Pelagič je skozi Avstrijo spravil 4200 novih pušek s streljivom vred in je ravno toliko Kristijanov v Pastirevi gori orožal. — Blizo Banjeluke se je prikazalo 6000 vstašev. Ves Bihački okraj se je vzdignol s klicem: **slava caru avstrijskemu!** Povsod morijo Turke in požigajo njihove hiše. V Majdanu je pogorelo 200 turških hiš. Vsled tega že naši Nemški Turki upijejo in zahtevajo naj sultan brž pošlje 30.000 mož vojske, da uničijo vstajo, pa nima jih kde vzeti. Kar še ima, to zbira ob srbski meji pri Nišu, kder stoji 30.000 Turkov s precej številnimi kanoni. A tudi Srbi v Belemgradu se pripravljajo na vojsko. Knez Milan je ves spreminjen. Celo srbsko vojsko je razdelil na 6 divizionov, vsak šteje 12 — 15 bataljonov po 800 mož; vsa vojska šteje tedaj 72.000 mož; vsak divizion ima svoj generalni štab, ki je podrejen najvišjemu generalnemu štabu. V Topčideru pri-

pravljajo kanone, pušek so dobili iz Belgije čez Rusko; konjev pa so nakupili na Ogerskem. Milan je rekel, da se Srbija Turka ne boji, če bi jo hotel napasti. Pričakuje se, da bo 18. aprila srbska vojska stala na turški meji. V Bosno so Srbi poslali 25.000 pušek in mnogo oficirjev, ki velijo Kristijanom: srčni bodimo! v 14 dnevih nas bo 200.000 Srbov v Bosni.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

XXXIII.

Zapustivši katakombe sv. Kalista se podamo v bližnjo cerkvo sv. Sebastijana. Rabeljni, kateri so sv. Sebastijana usmrtili, so njegovo telo vrgli na ulico. Pobožna žena Lucina pa ga je pobrala in blizo katakomb sv. Kalista pokopala. Že rano je nad grobom junaškega mučenika bila pozidana kapelica in 200 let poznej sedanja velika cerkva. Ta ima podzemeljsko kapelo, iz katere se vhaja v katakombe, kiso oddelek katakomb sv. Kalista. V njej se kaže mesto in steber, kder so sv. Maksima ob glavo djali. Nekdaj so pobožni ljudje kaj radi v to kapelo zahajali molit. Sv. Filip Neri je mnogokrat vseh 7 glavnih rimskih cerkev pešice obhodil, v tukajšnji kapelici pa cele noči v molitvi prebedel. Jednako je delal sv. Karol Boromejski. Tudi sv. Birgita in jena sestra sv. Katarina ste tukaj molile. V kapeli stoji steber, kateremu so sv. Sebastijana privezali, kedar so neverniki na njega s pušicami strelali; tudi ena pušica, s katero je bil sveti mož ranjen, je še ohranjena. Tukaj počivljete glavi sv. papežev: Kalista in Stefana zraven svetinj kakih 174.000 mučnikov, ki so v teh katakombah našli svoj tihi grob. Sv. Birgiti se je nekokrat Kristus prikazal in jej djal: zemlja rimskega mesta je s krvjo mučnikov poobarvana in s koščicami svetnikov pomešana!

Iz cerkve sv. Sebastijana se napotimo na svoje stanovanje. Poidočki še obiščemo panteon — (pantheon ali vsebožišče) — S. Maria ad martyres ali s. Maria della rotonda. To je edino poslopje od starega Rima, ki je nepoškodovano ostalo. Mark Agripa, zet cesarja Avgusta, ga je postavil l. 25. pred Kristusovim rojstvom. Prekrasni tempelj bil je posvečen vsem bogovom in od tega ima tudi ime panteon ali vsebožišče. Celih 635 let so se v njem častili maliki: Jupiter in jegovi izmišljeni bogovi in boginje. Toda l. 610. so se morali ti paganski maliki umakniti Sinu božjemu, pravemu Bogu nebes in zemlje. Papež Bonifacij IV. je prelepo poslopje blagoslovil in spremenil v cerkvo božjo pod varstvom kraljice nebeške, blažene Device Marije. Iz katakomb je dal isti papež pripeljati 28 vozov svetih teles in jih v tej novi cerkvi shraniti. Od tod je cerkvi došlo ime s. Maria ad martyres, t. j. cerkva sv. Marije pri mučenikih. Tukaj je imel tudi god vseh svetnikov svoj zač-

tek. Papež Gregor IV. ga je l. 835. nastavil na prvi den novembra.

Cerkva je okroglo sezidana ter ima pristavljeno štirivoglato predvežje, ki sloni na 16 korintjskih stebrih; vsak steber je izsekan iz enega samega kamna granita ter je 35 črevljev visok in 16 debel. Vrata v cerkev so res orjaška, prostor v njej meri na šir in dolž 132 črevljev; zid je 19 črevljev debel. Na celem poslopju ni nobenega okna; svetloba sije skozi okroglo odprtino sredi oboka. Odprtina meri 19 črevljev poprečkom; solnce in dež imata prosto pot v cerkvo. Ko smo mi bili v cerkvi, je ravno dežilo; marmornate tla so bile vse mokre, ki so pa vendar tako položene, da voda proti odteka. Prvi altar stoji vratam ravno nasproti, drugi altari so potem na desno in levo v okrog po votlinah nastavljeni, kder so nekdaž stale podobe malikov. Marijin altar je lepo okinčan in od Rimljanov mnogo čislán.

Drugi t. j. peti den našega bivanja v Rimu smo se podali v Vatikan, kder smo imeli srečo priti pred sv. Očeta, božjo Cerkvo toliko slavno vladajočega Pija IX. (Nastavek prihod.)

Smešničar 16. Slavni skladar Mocart je nekokrat obiskal nek samostan čč. oo. Franciškanov, čijih prednik mu je prijatelj bil. Med veliko peto mešo se je Mocart močno srdil nad orglarjem, ki je neusmiljeno slabo po orglah praskal. Pri obedu praša prednik svojega gosta, kako se mu je orglanje novega klosterskega orglarja kaj dopadlo? Ta mu odgovori: mož orgla popolnem po nauku sv. pisma. Kako to? praša začuden prednik. Mocart: levica pri njem nikoli ne vé, kaj dela desnica!

Razne stvari.

(Izvrstni govori) slovenskih poslancev g. Hermana, dr. Dominkuša in dr. Vošnjaka so za nas tolike važnosti, da jih bo „Slov. Gospodar“ prihodnjič začel svojim bralcem mesto uvodnih član- kov podajati — nove volitve so blizo — zaradi priobčenja poslančevih govorov se ni bati konfiskacije!

(G. Hartner) policijski župan nam je po dr. Lorberju poslal pismo, v katerem pravi, da ni on tisti „policijski župan“, kateri bi bil svojega brata tako neusmiljeno dal zapeljati v Mariborsko bolnišnico, kakor je bilo v 14. štey. „Slov. Gosp.“ brati. Tisti neusmiljenež je nekdo drug.

(Strela) je 9. t. m. udarila v hišo Jurja Emica v Šmarji in ubila 15letnega dečka, ki je pri peči na klopi spal. Hiša je pogorela.

(V Ptuj) je železniški delavec Anton Kocijan prišel pod mašino in je ostal k priči mrtev.

(Pogorel) je Jožef Jurkovič v Brebovniku, škoda se ceni na 2500 fl. Pravijo, da mu je hudobna roka to nesrečo prizadjala.

(Domači regiment Hartung) se je 12. aprila iz Celovca na Koroškem preselil v Trident na južnem Tirolskem.

(Tat ustreljen). Posestnik Emeršič v velikem Okiču je bil 2. aprila po noči od tatov napadjen. Hotli so v hram vlomiti. Emeršič se vzbudi, vzame samokres in vstrelji skozi okno, zadene enega izmed tatov v prsa, da se je ta mrtev na zemljo zgrudil.

(Nove knjige slovenske) so izišle 1) Kratek opis Štajerske, Koroške, Kranjske in Primorja. Sestavil Ivan Lapajne v Ljutomeru. Cena 10 kr. Vrla knjižica rabna učiteljem in učencem. 2) Službeni reglement II. del poslovenil Andrej Komelj. Potrebna knjižica za vojake 3) Kratek razgovor o važnih iznajdbah, spisal Josip Verdelski v Trstu, cena 50 kr. Podučna knjižica!

(G. Fr. Zorko) sodnijski adjunkt v Celju pride za okrajnega sodnika v Slov. Bistrico.

(Cestnišarska služba) je do 20. maja na tržaški cesti Nr. 123—126 v š. Margečki srenji za Celjem razpisana; plača znaša 14 fl. na mesec.

(Spremembe v Lavantinski škofiji). Umrli je 4. t. m. č. g. Juri Marinka, župnik v Dobji v 55. letu svoje starosti. Za namestnika je postavljen č. g. Jožef Muha, in je fara Dobje do 18. maja razpisana.

(Za družbo duhovnikov) sta nadalje vplačala č. g. Böhheim 50 gld. (doplačal), Frece 11 fl.

(Dražbe.) 18. aprila Jan. Stefane v Šmarji 5000 fl. Karl Laurič v Konjicah 2600 fl. (3) 21. aprila Neža Vrtatič v Glogovembrodu 2870 fl., Juri Kopršnjak v Breznici 360 fl., Andrej Godec v Lembergu 460 fl., Janez Levak v Volčjem 2308 fl. 22. aprila Jož. Leitinger v Mahrenbergu 3500 fl. 24. aprila Črčnik v Frauheimu 3981 fl. (3).

Listič opravištv: G. F. Sk. sv. T. denar prejeli; št. 10. pa nimamo nobene več. — A. B. v Š. tudi št. 4. nimamo več.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁶³/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl	kr	fl	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . .	8	10	6	30	5	10	3	60	5	—	4	90	4	90
Ptuj . . .	8	—	6	40	5	50	2	80	4	60	4	20	5	50
Slov. Gradec	9	43	6	83	6	50	3	74	4	87	7	80	5	69
Gradec . .	8	71	6	82	5	—	3	78	4	80	—	—	5	50
Celovec . .	9	60	6	40	5	84	—	—	4	52	3	30	5	04
Ljubljana .	8	61	5	69	4	10	3	57	4	88	4	39	5	37
Varaždin .	7	95	4	85	4	60	3	50	4	40	—	—	4	80
Šoštanj . .	8	13	8	10	5	69	3	25	5	53	5	20	4	88
Dunaj 100 Kg.	11	70	8	40	10	—	9	50	6	15	—	—	—	—
Pešt " "	11	—	7	90	7	62	9	92	5	10	—	—	—	—

Loterijne številke:

V Trstu 8. aprila 1876: 89 13 54 90 24

V Lincu " " 88 37 24 3 84

Prihodnje srečkanje: 22. aprila 1876.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 65/70 — Srebrna renta 69/60 — 1860-letno državno posojila 116/50 — Akcije narodne banke 863 — Kreditne akcije 142 — Napoleon 9/46 — Ces. kr. cekini 5/58 — Srebro 103/20

V Mariboru. Krompir fl. 2.10 kr. Hl. — fažol 14, leča 30, grah 28 kr. Kg. — Pšeno 10 kr. liter. — Pšenični gres 26, prednja moka 20, srednja 15, polentna moka 11 kr. Kg. — Kravje maslo fl. 1.10, svinjsko maslo 84 slantina frišna 56, slantina prevojena 90 kr., puter fl. 1 — kg. Jajca 2 kr. vsako, — Govedina 43, teletina 45, svinjetina mlada 53 kr. Kg. — Mleko frišno 14, posneto 12 kr. liter. — Drva trda fl. 4 —, mehka fl. 2/80 Kbmt. — Ogelje trdo. fl. 1 —, mehko 60 kr. Hl. — Seno fl. 3/20, slama fl. 3/50 — stelja fl. 2/80 kr. za 100 Kg.

Začetek novega podvzetja.

Naznanjam č. občinstvu, da sem v ponedlek 10. aprila odprl svojo

štacuno za špecerijsko in rokodelsko blago

v mestni hiši ali rotevžu (poprej g. Fr. Stramličeva).

Prostori so pripravno in snažno ponovljeni, blago dobro in iz nova prebrano. Za praznike priporočujem posebno svoje južne sadeže, kojih se mi je ravno doposlalo, in ki so došli jako lepi in čvrsti.

Ceno nastavljam vsemu blagu, kolikor mogoče nizko, ter si bodem vselej prizadeval častitega občinstva zaupanje pridobiti in si ga z dobro in hitro postrežbo ohraniti.

V Mariboru.

Ant. Dolenc.

Vabilo k potnemu zborovanju

štajerskega bčelarskega društva v zvezi s bčelarskim društvom za Spodnjo-Štajersko.

v torek 18. aprila 1876 v Mariboru.

Načrt.

Ob 9. uri dopoldne bodo v fizikalni dvorani c. k. višje realke se vršila prednašanja o bčelarstvu v nemškem in slovenskem jeziku. Ob 1. uri opoldne bo skupni obed v gostilnici Wohlschlaggerjevi. Popoldne bo razstava rojev, bčelskih panjev ali košev, bčelarskega orodja na vrtu gostilnice Wohlschlaggerjeve s praktičnimi demonstracijami pri razstavljenih predmetih.

Zborovanje in razstava je javna. Uljudno in prijazno so povabljeni udi obeh društev, vsi bčelarji in prijatelji bčelarstva.

Bčelarji, kateri namislijo kaj izstaviti, naj svoje dotične reči blagovolijo vsaj do 9. ure dopoldne 18. aprila spraviti na prostor rastave.

Oglasnik, priloga k številu 16. „Slov. Gosp.“

1—2

Priporočba.

Podpisani si dovoljuje p. n. občinstvu naznaniti, da je svojo, pod imenom

„Zettlerjeva gostilnica“

(Zettlers Gasthaus)

v ulici mestne farne cerkve, dal v najem gospodu **Fr. Roškerju.**

Slavnemu občinstvu in obiskovalcem, kateri so mi skazovali med mojim krčmarjenjem čast, izrekam javno zahvalo; ob enem pa prosim, da bi se mojemu nasledniku, kateri bode točil dobro vino, dobro pivo in bode z okusno kuho p. n. občinstvu postreči zamogel, ravno tisto zaupanje storilo z obilnim obiskovanjem.

Zettler.

Zahvala in priporočba.

Podpisani se p. n. občinstvu, zlasti čestitej duhovščini zahvaljuje za zaupanje, katero se mu je do sedaj skazevalo ter se za naprej priporočuje za vsa v njegov posel spadajoča opravila, in popravila pri cerkvah in v hišah in zagotavlja, da bo vse naročeno napravil hitro, lepo okusno, trpežno in po najnižji ceni.

V Mariboru 28. marca 1876.

Andrej Donalik,

pozlatar

v Gornji gosposki ulici.

3—3

Za malarje in lakirarje!

Priporočam svojo zalogo zmletih oljnato-firneževih barv, oljnatega firneža, trpentina, kopalovega laka, suhih barv, čistega zlata v listkih, srebra, mednih plošč, vsakovrstnih ščetek ali penzelov in drugih ščetinastih reči, vse po najnižji ceni. Pri večjih naročilih še bolj znižujem ceno. Vnanjim naročilom hitro ustregam.

H. Billerbeck,

malar in lakirar

v Mariboru v gosposki ulici.

1—6

Obrednik za cerkvenike

4—4

ali

natančen poduk

za vse

cerkvene službenike

se dobiva priprosto vezan po 25 kr. trdo v papir vezan po 30 kr. in v platno vezan po 35 kr. in sicer v Mariboru pri A. Novaku, v Celju pri Jan. Schmidu, v Ljutomeru pri D. Huberju, v Ljubljani pri M. Gerberju in v Konjicah pri pisatelju in založniku č. g. Jerneju Vohu, kaplanu. Kdor želi knjižico po pošti sprejeti, naj se obrne do g. Voha in priloži 5 kr. za poštnino.

Pravi

WILHELM OVI

antiartritični antirevmatični

čaj za čiščenje krvi

(Čisti krv zoper protin in revmatizem.)

je kot

spomladno zdravljenje

edino gotovo zdravilo krv čisteče sredstvo,

S privoljenjem
c. k. dvorne
pisarne vsled
sklepa na Du-
naji 7. dec.
1858.

ker je od
prvih medi-
cinskih
avtoritet
Evrope

Vsled Nj. Vel.
Najvišjega po-
velja zoper po-
narejenje zava-
rovano. Dunaj,
28. marca 1871.

z najboljim uspehom upotrebljavano bilo.

Ta čaj čisti celi organizem; preišče, kakor nobeno drugo sredstvo, dele celega trupa in odvrne iz njega po nastranem upotrebljevanju vse nečiste za bolezen nabrane reči; tudi je učinek gotovo ustrajajoč.

Temeljito ozdravljenje protina, revmatizma, otročjih žil in zastaranih trdovratnih bolezni, vedno gnoječih se ran, kakor vseh spuščajev pri spolnih boleznih in po koži, mozolov po telesu ali licu, lišajev, sifilitičnih ran.

Posebno ugoden uspeh je imel ta čaj pri zagnetenji jeter in vranice, enako pri zlati žili, zlatenci, silnem bolenji po čutnicah, kitah in udih, potem pri tišanju v želodcu, vetrovih, zaporu, scavnih nadlogah, močenju, možkem oslabiljenju, toku pri ženah.

Bolezni, kakor bramorji, žlezni otok, ozdravijo naglo in temeljito, ako se pije čaj neprenehljivo, kajti on je hladeče sredstvo, ki raztopi in žene scavnico. Celi kup sprideval, pripoznavalnih in pohvalnih pisem, ki se tirjane zastoj dopošiljajo, spriduje resničnost zgorej uvajenih razlogov.

Svarimo pred
ponarejanjem.

Svarimo pred
sleparijo.

Pravi Wil-
helmovi anti-
artritični anti-
revmatični čaj
za čiščenje krvi

se dobiva le
iz prve med-
narodne fabri-
kacije Wilhel-
movega anti-
artritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v
Neunkirchen pri Dunaju ali v mojih po časnihikih
navedenih zalogah.

Zavitek, po 8 obrokov razdeljen,
po predpisu zdravnika pripravljen, s podukom v raz-
ličnih jezicah 1 gld., posebej za kolek in zavoju 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Wilhel-
mov antiartritični antirevmatični čaj dobiva
v Mariboru pri Alojziju Kvandestu, v Celju pri
Fr. Raušerju in v Baumbahovi apoteki, v Mozirju
pri Tribue-u, v Podčetrtku pri Müllerju, v Slov.
Bistrici pri Janezu Janošu, v Slov. Gradcu pri Kali-
gariču, v Ptujju pri Drag. Girodu, v Varaždinu pri
dr. Hattlerju in v Ljubljani pri Lasniku, apotekarju.

Služba organista in mežnarja

ob enem je razpisana pri romarski cerkvi na Ptujski gori (Maria Neustift bei Pettau). Prosilci se naj do 25. aprila oglasijo.

Na Ptujski gori, 2. aprila 1876.

1—2

Cerkveno predstojništvo.

Na znanje!

Podpisani p. t. občinstvu in vsem članom banke „Slavije“ uljudno javlja, da je preložil pisarnico v Schillerjeve ulice števil. 192. II. nadstropje.

Vekoslav Ratč,

glavni zastopnik banke „Slavija“.

2—2

!!! Od leta 1767 !!!

Svetinja
za napredek

Svetinja
za zasluge

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar izdeljavec strojev in raznoterega orodja pri gašenju ognja v Ljubljani,

priporoča p. n. cerkvenim predstojnikom in občinskim zastopom:

Vbrana zvonila

z vso potrebščino, kakor jarmi: ojnice okovi. Zvon tudi 40 centov teže, zamore en mož zvoniti; dalje priporoča vse vrste brizgalnic, orodja za gašenje, vodnjake, cerkvene svečnike iz medenine, ventile, šrabve itd. itd.

po najnižji ceni.

Občinom in gasilnim društvom, da si zvonove in gasilno orodje lahko omislijo, privolim plačevanje v obrokih.

Diploma
pripoznanja

Diploma
pripoznanja

!!! 14 svetinj !!!

Anton Scheikel

v gospodski ulici

v Mariboru.

Za spomladanski čas

se priporočuje

gospoda **Antona Scheikel-ova**

oblačilna zaloga

v Mariboru v gosposki ulici

z raznimi oblačili za gospode, izdelanimi v lastni delavnici; tudi popolne obleke se ondi dobijo po 18 fl. in više.

Za č. č. gg. duhovnike

je priredjena lepa izbirka blaga; oblačila se odmerijo in brž izdelajo; postrežba je sploh točna in brza, za trdno šivanje se daje poročstvo; nevšeča oblačila se jemljejo zopet nazaj.

Plačilo se sprejema tudi po mesečnih obrokih.

Anton Scheikel

v gospodski ulici

v Mariboru.